

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Ex Iuliani orat. IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

ἐπὶ κακῷ τῷ κοινῷ τῆς ἐκκλησίας. οἷόν τις Αἰ-
γυπτιακὴ πλῆγὴ τὴν Αλεξανδρίαν καταλαμ-
βάνει, ἐν ταῦτα τ' ἄλλοι ἴσονται, καὶ τῆς κακῆς
χρησῆς ἀρχεται, καὶ ἢν τὰλλα μὲν οὐδενὸς ἀξιοῦσι,
οὐ λόγων ἐλευθέρων μετασχῆναι οὐ τὴν συν-
σίαν παύσει. ὅτε εὐτελείας σχῆμα γ' οὐδ' ἔτι
καὶ πλάσμα κινδὸν περιεκέλευτο, κακῆς γῆρας
καὶ συγγῆας πράγματα πάντων δεινότη-
τες.

mos est) subinde permutans, postremò ad com-
munem Ecclesiæ perniciem, instar cuiusdam
Ægyptiacæ plagæ. Alexandriam inuadit. Hic
vagari desinit; improbitatem autem, & verfu-
tiam auspicatur. Ac cætera quidem nullius
pretij erat, nō liberalibus disciplinis imbutus,
non in congressu, & colloquio facetus, non
pietatis laruam saltem, & inane speciem
præferens, verum ad suscipienda facinora, res-
que perturbandas appositisissimus.

Item Iuliani orat. 1111.

Αλλ' ἐποίησεν με μαντικὸν ἢ τῷ θεῷ ἀν-
μαλία, καὶ τὸ περιττὸν τ' ἐκείσεως. εἴπερ
μάντις ἀριστός, ὅς τις εἰκάσειν οἶδε καλῶς. οὐδε-
νὸς γὰρ ἐδόκει μοι σημεῖον εἶναι χρηστὸν, αὐχὴν ἀ-
παγῆς, ὡμοὶ παλλόμενοι, καὶ ἀνασηκέμενοι. ἀφ-
θαλμὸς σοβόμενος, καὶ περιφρόμενος, καὶ μα-
νικὸν βλέπων, πόδες ἀσταθῆντες, καὶ μετακλῶζον-
τες, μυκτῆρ ὕβριν πνέων, καὶ περιφρόνησιν προ-
σώπῃ σχηματισμοὶ καταγέλαστοι, τὸ αὐτὸ φέ-
ροντες γέλατες ἀχράταις τε, καὶ βρασματούδεις,
νεύσεις καὶ ἀκαιτύσεις, σὺν οὐδενὶ λόγῳ, λόγῳ
ἰσάμενος, καὶ κοπιόμενος πνεύματι, ἐρωτήσεις
ἀτακτοὶ, καὶ ἀσύνετοι, ἀποκρίσεις οὐδ' ἐν τῆσιν ἀ-
μείνεις, ἀλλήλους ἐπειμυλάνθουσι, καὶ ὅτε εὐσα-
δεῖς, οὐδὲ τάξει προΐεσσαι παυδεύσεως. τί ἀν-
χεῖς ἕκασον χράσομαι; τὸν πρό τ' ἔργων ἐθεα-
σάμενος, ὃν καὶ ἐπὶ τ' ἔργων ἐγνώρισσα.

Sed memorum, ac gestus ipsius inæquabili-
tas, atque ingens quædam mentis emotio
vatem efficiebat; siquidem vates ille optimus
est, qui recte conijcere nouit. Neque enim mi-
hi boni quicquam significare videbantur, cer-
uix minimè firma, humeri, quos subinde agi-
tabat, & atollebat, oculus vagus, & oërrans,
ac furiosum quiddam intuens, pedes instabi-
les, & tirubantes, natus contumeliam spirans,
vultus lineamenta ridicula, idem significantes
risus proterui, & æstuentes; nutus, & renutus
omni ratione carentes; sermo hærens, spirita-
que intercisus; interrogationes præcipientes &
impetite, responsiones his nihilo meliores; aliæ
in alias insultantes, non autem graues, & con-
stantes, nec eruditionis ordine progredientes.
Quid singula describere necesse est! Talem an-
te opera conspicatus sum, qualem in ope-
ribus postea cogno-
ui.

Iuliani de-
scriptio.

Sidon.
Apol. ep. 13.
lib. 3.

Eodem genio, sed impari stylo, Gnatonem
improborum signiferum, Sidonius Apollina-
ris efformat, de quo plenius in libro descrip-
tionum, post multa eius crimina addit;
Fœculentiæ omninò par cloacali, quæ quò
plus commota, plus fœtida est. Ita viuens,
paucis voluptati, nullis amori, omnibus risui,
vesicariū ruptor, fractor que ferularum, biben-
di auidus, auidios detrahendi, rabido pariter
ore spirans cœnum, spumans vinum, loquens
venenum, facit ambigi, putidior, temulentior,
an facinorosior existimetur.
[Subiungit de corpore.]
Præmureò ille sordidior est, atque deformior

cadauere rogali, quod facibus ad motis semi-
combustum, moxque sidente strue torrium
deuolutum, reddere pyræ iam fastidiosæ
pollinctor exhorret. Præter hæc lumina ge-
rit idem lumine carentia, quæ Stygiæ vice pa-
ludis voluunt lachrymas per tenebras, gerit &
auree immanitate barrinas, quarum fistulam
biforem pellis vlcerosa circumuenit faxeis
nodis, & tofosis humore verrucis; per margi-
nem curuum protuberantibus, portat & na-
sum, qui cum sit amplus in foraminibus, &
strictus in spina, sic patefcit horrori, quod an-
gustatur olfactui, prætendit os etiam labris
plumbeum, rictu ferinum, gingiuis purulen-
tum.

Ecc
tum,